N°. 2944 — 185[illegible]

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et m[illegible] meeste

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is ƒ 5.00; voor de buitensteden ƒ 6.00; *franko* door het geheele Rijk. *Brieven, Gelden*, enz. FRANKO te adresseeren aan het Bureau dezer COURANT.

DINGSDAG 6 JANUARIJ.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen ƒ 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

Uithoofde van het Driekonigsfeest, zal DE TIJD morgen avond niet verschijnen.

AMSTERDAM, 5 Januarij.

Het afgeloopen jaar is gesloten onder geheel andere gewaarwordingen, dan waarmee het geopend werd. Stond de blijde hoop aan den ingang — de vrees heeft bij den uitgang post gevat. Immers, de goede verwachtingen van 1856 waren, bij 't einde van den jaarkring, in regtmatige bekommering overgegaan.

De vrede van Parijs heeft niet al geleverd wat hij scheen te beloven aan de volken, die naar rust haken. Wij hebben van den beginne gevreesd en 't gezegd, dat die vrede, ofschoon hij een einde maakt aan den oorlog in de Krim, daarom nog geene vrede vestigde, maar veeleer 't gevaar bood van nieuwe verwikkelingen. Zulks lag en ligt nog in den toestand, waarin Europa verkeert. Wij hebben daarbij vooral het oog op de onderhandelingen, die thans op de konferentie te Parijs worden gevoerd. Die konferentie is slechts een incident in de quæstien, die hangende zijn, en het europeesch Statenstelsel betreffen, waarvan de oostersche quæstie ongetwijfeld een voornaam deel uitmaakt, maar in allen geval toch maar een deel [illegible].

Er hebben in de jongste jaren gebeurtenissen plaats gehad, die in de onderlinge verhouding der groote mogendheden groote verandering hebben gebragt, zonder een rezultaat te leveren, waarbij zij zich veilig kunnen neerleggen.

De eerste dier gebeurtenissen is de revolutie van 1848. Zij is met geweld onderdrukt geworden; maar niet genoegzaam overwonnen, om de vrees te verjagen, dat zij niet andermaal kan uitbarsten. Het is daar zoo ver van af, dat de grond in Frankrijk, Italië en Hongarijë letterlijk ondermijnd is door zamenzweringen, die in Zwitserland haar broeinest, in Engeland een steun hebben. Men begrijpt hoe die steeds dreigende revolutie de mogendheden van Europa verontrust, die revolutie, welke gelijk 't onderaardsche vuur, dat in sommige streken door de ingewanden der aarde woedt, nu hier den bodem, waarop men staat, doet schudden, dan ginds op 't onverwachts eene vlam naar buiten slaat en zich een kolk tracht te openen, waarin alles verzinkt, of een lava-stroom poogt uit te werpen, die alles verwoest. Zij is een voortdurend gevaar vooral voor Oostenrijk, Italië en Frankrijk, en belemmert niet weinig de fransche en oostenrijksche Keizers in hunne aktie op de europeesche diplomatie.

Die revolutie van 1848 heeft eene tweede zwaarwegende gebeurtenis voortgebragt, de verrijzenis van het fransche keizerrijk in Lodewijk Napoleon, die zonder een genie te zijn, gelijk zijn reusachtige voorzaat, nogtans een zoo merkwaardig persoon is, zelfs ten spijte van het avontuurlijke, 'twelk hem aankleeft, dat hij onder de mogendheden van Europa al aanstonds eene uitstekende plaats heeft ingenomen. Hij heeft zich in korten tijd meester gemaakt van den invloed, die gedurende lange jaren onbetwist door wijlen Keizer Nikolaas over Europa is uitgeoefend. Het ordewoord, dat vroeger uit St.-Petersburg werd vernomen, wordt thans te Parijs gevraagd en gegeven. Dat alleen is eene revolutie in de diplomatieke betrekkingen van de europeesche Vorsten. Onder Lodewijk Filips en de restauratie kwam Frankrijk in de achterhoede der groote mogendheden, die er zich niet meer aan lieten gelegen liggen, dan zij in hun belang goedvonden. Tegen Frankrijk was een verbond gesmeed door de drie noordsche mogendheden, die, vooral onder de leiding van Keizer Nikolaas, naauwelijks aan Frankrijk de onvermijdelijke beleefdheid bewezen. Er bleef dus geene andere alliantie voor Frankrijk over dan met Engeland. Maar deze gedwongene verbindtenis had tot voorwaarde, dat Frankrijk de vazal zou zijn van Engeland. In zulk een toestand was de invloed van Frankrijk op het veld der diplomatie gering; het bewoog zich daar, eer geduld dan geacht. En poogde het zich een eigen weg te banen, buiten den sfeer van Engeland, eene revolutie wierp 't gouvernement en het koningschap omver, dat zulks ondernam. De Engelschen hebben nu onlangs dreigend tot den franschen Keizer gezegd, dat de *Bourbons* en *Orleanen* om geene andere reden zijn gevallen! Zij hebben de waarheid beleden, maar merkten daarbij niet op, dat de toestand thans zoo geheel is omgekeerd, dat Engeland op dit oogenblik de satelliet schijnt te zijn van Frankrijk, en het noordsche verbond tegen Frankrijk dermate is gebroken, dat door het Noorden thans een alliantie met Frankrijk gewenscht en gezocht is.

Deze ontbinding van den bond der noordsche mogendheden is eene derde gewigtige gebeurtenis, die door den oorlog zijn beslag bekomen heeft. Zij was reeds voorbereid in de revolutiën van 1848, toen de Russen te hulp waren geschoten aan de Oostenrijkers, om de Hongaren ten onder te brengen. De bijstand der Russen was verleend op eene wijze, die de Hongaren tot hen aan moest trekken en van de Oostenrijkers vervreemden. Uithoofde daarvan hadden de Russen te Weenen weinig dankbaarheid, maar veeleer een wrok veroorzaakt, die slechts op eene gelegenheid wachtte, om zich te openbaren. De oostersche oorlog bood die aan. Zoodra had men niet te Weenen de overtuiging erlangd, dat Rusland in de Zwarte-Zee zou overwonnen worden, of men trad in bondgenootschap met Frankrijk en Engeland; een stap die de Russen diep heeft gegriefd, en dien ze niet ligtelijk zullen vergeten. Ongeloofelijk is de bitterheid, waarmede de Russen over Oostenrijk spreken. De noordsche alliantie is alzoo gedaan. Want door de breuk van Rusland met Oostenrijk heeft ook de vriendschap tusschen Oostenrijk en Pruissen weinig te beteekenen. Beide rijken zijn vol naijver, en werden vroeger binnen de palen der vriendschap beteugeld door Rusland. Nu die band ontbreekt, vallen zij uit elkander. Het noordsche bondgenootschap is alzoo overgegaan in eene vijandschap, die kwalijk verheeld wordt door diplomatieke beleefdheden.

Europa biedt dus aan: eene revolutie die haren grond omwoelt; een nieuwe keizerlijke dynastie in Frankrijk, die zich krachtig naar buiten opdringt; en gemis aan eenige hechte alliantie tusschen de groote mogendheden, die allen nog haar weg zoeken.

Men zal toch de verbindtenis, tusschen Frankrijk en Engeland bestaande, niet houden voor een bondgenootschap, waar het hart bij is. De *cordialiteit* heeft plaats gemaakt voor een naijver van de zijde van Engeland, die Keizer Napoleon duldt, omdat hij dien openlijk minacht. Het artikel van den parijschen *Moniteur* is welligt meer eene waarschuwing aan Engeland dan aan Zwitserland gegeven.

Wat de verstandhouding van Oostenrijk en Engeland betreft, de tijd kan eerst leeren of daarvan een bondgenootschap komen zal; voor 't oogenblik is zij voor de beide Staten slechts een expedient, met behulp waarvan beiden tijd winnen: de Oostenrijkers om eene revolutie in Italië te ontgaan; de Engelschen om hun invloed in de Oost te doen gelden en aan den druk van Frankrijk te ontsnappen.

Genoeg is 't, dat er geen eigenlijke bondgenootschappen meer bestaan, om alles onzeker en alles los te maken op een oogenblik, dat allerlei quæstiën in Europa opstaan, die verstoring, hetzij van de openbare orde, hetzij van den europeeschen vrede kunnen ten gevolge hebben.

En als men nu ziet, dat al is de oostersche oorlog geëindigd, desniettemin alles los staat in Europa, tot zelfs de diplomatieke verhoudingen der groote mogendheden ingesloten, en dat alzoo op dit oogenblik in Europa geen vast steunpunt aanwezig is, maar gezocht wordt door den opgewekten naijver van dezen, door den gekwetsten wrok van genen, en door de eer- en heerschzucht van de meesten — is er dan geene reden van bekommering en kan het verwondering baren, dat aan de deur van 1857 de vrees de wacht hield?

Wij hebben het meermalen te kennen gegeven — de geschiedenis van de Aprilbeweging moet nog geschreven worden. Niet dat niet reeds veel van wat haar heeft voorbereid en van wat zij — noem het belagchelijks of beschamends heeft opgeleverd, bekend zou zijn; niet dat niet reeds zeer veel voorhanden zou wezen van hetgeen den toekomstigen historiograaf dier noodlottige volksberoering uitnemend bij zijnen arbeid te stade zal komen; doch veel blijft niettemin tot dusverre voor het publiek onopgehelderd van wat tot hare volkomen juiste waardeering vereischt wordt, hoe vele opstellen en uitvoerige brochures reeds aan hare beschouwing gewijd zijn. Liever dan eene opsomming te geven van de vele punten, die tot heden bedekt zijn gelaten met een digten sluijer, welken het welligt nog niet oirbaar is op te ligten, willen wij, — naar aanleiding van een fiksch artikel in de *IJsselbode*, waarin de vraag, die tegenwoordig het land zoo zeer in spanning houdt, gesteld en beantwoord wordt, de vraag namelijk *Waarheen* wij gaan? — te gevoelen geven, in welke mate de Aprilbeweging nog veel geheimzinnigs heeft zelfs voor de schranderste publicisten en hoe verrast zij zullen zijn, wanneer hun te eeniger tijd het gansche spel van oorzaken en gevolgen, dat in 1853 met allezins verklaarbare zorgvuldigheid gemaskeerd werd, opgehelderd zal zijn.

Aldus dan de *IJsselbode:*

»Het Ministerie-Thorbecke, dat zijne moeijelijke taak met moed had aanvaard, met beleid uitvoerde en dat zijne regering met zulke gelukkige uitkomsten zag bekroond, was een doorn in het oog der reactionairen. Het gelukte dezen in April van het jaar 1853 eene beweging tot stand te brengen, die den val ten gevolge had van het ministerie, welks zegenrijk bestuur wij zoo even schetsten. Met behendigheid en list hadden zij eene kerkelijke aangelegenheid weten te exploiteren en een aantal ingezetenen weten diets te maken dat de belangen der hervormde kerk werden in gevaar gebragt door de organisatie van het Roomsch-Katholijk kerkgenootschap. Dat het doel dier Aprilbeweging geen ander was dan om het toenmalig vrijzinnig ministerie te doen vallen, hebben we reeds meermalen beweerd en bewezen. We brengen heden een nieuwen grond voor die meening bij, een grond, dien we nog nergens hebben vermeld gevonden en die, naar ons inzien, toch duidelijk aantoont, dat die beweging, ofschoon kerkelijk van aard, door invloedrijke mannen alleen tot een politiek doel werd geleid. Wij ontleenen dien grond aan het feit, dat, toen eenmaal het ministerie gevallen was, de beweging geheel heeft opgehouden en dát, niettegenstaande de organisatie, die de beweging had in het leven geroepen, tot stand kwam en onder opvolgende ministers haar volledig beslag verkreeg. Zoo inderdaad de Aprilbeweging van 1853 enkel en alleen ware gerigt geweest tegen de vestiging der Roomsch-Katholieke hierarchie, had het petitionnement daartegen dan niet moeten voortduren ook na den val van het Ministerie-Thorbecke? Hadden zich dan ook later geene stemmen tegen die vestiging doen hooren, daar dezelfde reden tot petitionnement toch bleef bestaan? Voor ons kan de beantwoording dezer vragen niet twijfelachtig zijn."

Geheel juist en overeenkomstig de waarheid is, wat in het bovenstaande gezegd wordt, dat de Aprilbeweging het werk was der staatszucht, die de vooroordeelen en de meest lakenswaardige gemoedsbewegingen van eene gemakkelijk te misleiden volksmenigte exploiteerde, om tot haar doel te geraken. 't Was in 1853 de aanvang van het onverschoonbaar bedrijf, dat nog heden ten dage, ten verderve van volk en dynastie, voortgezet wordt: ter bevrediging van de eerzucht van eenige weinigen, werden en worden nog de godsdienstige passiën van een gedeelte des volks opgezweept, ofschoon men van te voren met zekerheid wist en ook thans weet, dat de opruijing dier passiën geene andere dan heillooze vruchten kan hebben.

Minder juist is evenwel, wat de *IJsselbode* niet de eerste geweest is te schrijven ter verklaring van de tijdelijke kalmte, die eenigen tijd na het woeden van den April-storm intrad. »Toen eenmaal het Ministerie-Thorbecke gevallen was, zoo schrijft hij, *heeft de beweging geheel opgehouden en dát, niettegenstaande de organisatie, die de beweging had in het leven geroepen, tot stand kwam.*" In de eerste plaats, doch dit slechts in 't voorbijgaan, de organizatie van de Katholieke Kerk in Nederland heeft de Aprilbeweging niet »in 't leven geroepen:" zij is, alleen tot voorwendsel gebezigd. Maar, ten andere, is het niet juist, dat »de beweging opgehouden heeft, toen eenmaal het ministerie-Thorbecke gevallen was." Ook geruimen tijd daarna duurde zij nog voort, niet meer 't is waar

in staatsgeweld, dat de publieke orde elk oogenblik dreigde te verstoren, maar wel in de handelingen van het ministerie, waarmeê het een tijd lang voornemens was de Aprilbeweging te voltooijen en haar te bekroonen. Wanneer het *eigenlijk* doel van de zending des heeren Lightevelt naar Rome thans gevoegelijk kon toegelicht worden, dan zou men van het April-ministerie niet zeggen, dat het aanvankelijk niet gezind was in den geest der Aprilbeweging te handelen. Dat het aan die beweging aanvankelijk ten dienste [illegible] zijn, — zijn eerste wetsontwerp ter inkrimping en beteugeling der godsdienstvrijheid gaf daarvan, overigens, overvloediglijk blijk. Doch, toen dat een en ander plaats had, te 's Hage, werden de oogen geopend over 't geen het gevolg zou zijn van het toenmalige drijven. De tijd is nog niet gekomen, om alles openbaar te maken. Maar op het oogenblik waarop wij wijzen, kwam het stelsel van *apaisement* in werking, alhoewel 't reeds van den beginne in 't plan lag van 't vorig ministerie, om tot dat stelsel te komen.

Zoo blijkt intusschen in elk geval, dat niet zoozeer aan het aftreden van het ministerie Thorbecke, maar dat ook aan geheel andere oorzaken, die een beteekenenden invloed oefenden, het bedaren van den Aprilstorm moet worden toegeschreven. Maar zoo blijkt uit het voorgaande dan ook tevens, dat wij regt hebben te herhalen: dat de geschiedenis van de Aprilbeweging nog te maken is.

Men schrijft uit 's Hage, dd. 1 Januarij, aan de *Amst. Courant*:

»Omtrent den geprojekteerden noord-hollandschen spoorweg kan het volgende worden medegedeeld: Het maatschappelijk kapitaal is groot 12 millioen gulden, verdeeld in 50,000 aandeelen In het overig gedeelte der uitgaven zal voorzien worden door de uitgifte van obligatiën. In Nederland kan bij de heeren J. D. Landré en C°., te Amsterdam, ingeteekend worden. De heer John Watzon te Londen zal voor *f* 15,400,000 den geheelen weg maken, met bijlevering van het materiëel, het betalen der onteigening en het uitkeeren van 5 pCt. 's jaars aan de aandeelhouders van hunne stortingen, tot dat de geheele weg gereed is. Binnen vijf jaren na de definitieve konsessie moet de spoorweg gereed zijn. De zetel der maatschappij zal te Amsterdam zijn; zij zal bestuurd worden door een direkteur en twaalf kommissarissen, waarvan ten minste zeven in Nederland moeten gevestigd zijn. Tot ingenieur-direkteur voor het maken der werken zal benoemd worden de beroemde engelsche ingenieur Koloner, en tot ingenieur de heer Bridgeman; misschien zal later, tot geruststelling van het nederlandsche goevernement, nog een hollandsche ingenieur worden benoemd, die vooral met de onteigening, het sluiten van kontrakten, enz. zal belast worden.

(Wat beduidt dit »*misschien* zal tot geruststelling van het Nederlandsch goevernement" enz.? Hangt onze regering in haar eigen land af van hetgeen een buitenlandsche maatschappij al dan niet goedvindt met het aanleggen van een spoorweg in het oog te houden?)

Wij vernemen met genoegen dat H. M. de Koningin in beterschap toeneemt.

Bij besluit van Z. E. den minister van Binnenl. Zaken, is de tijdelijke waarneming van schoolopziener, in het zesde distrikt van Noord-Holland vakant, tengevolge van het overlijden van den heer C. van Bommel te Edam, opgedragen aan den heer A. Beelo, schoolopziener in het 1ste en 10de distrikt van Noord-Holland te Amsterdam.

De britsche Regering heeft een kontrakt gesloten met de *European and Australian Royal Mail-Company* voor het overbrengen van mails, eenmaal 's maands langs de route van Suez, tusschen Engeland en de australische koloniën. De pakketten zullen uit de haven van Southampton vertrekken, en daar, zooals dit het geval is met de indische mail, behalve de direkte pakketdienst nog eene speciale dienst via Frankrijk onderhouden worden, voor het overbrengen van supplementaire mails uit Engeland. Zoo zal de eerste mail, welke onder de nieuwe overeenkomst via Southampton verzonden zal worden, in Londen worden gesloten des morgens van 24 Februarij a. s. en de eerste mail via Marseille, mede te Londen des avonds van 28 Februarij. Na dien tijd zullen de mails verzonden worden via Southampton des morgens van den 12den van iedere maand en via Marseille des avonds van den 16den van iedere maand. Wanneer de 12de op een Zondag invalt zullen de mails via Southampton des avonds te voren; en als de 16de op een Zondag invalt die via Marseille des avonds daarop verzonden worden.

Z. M. heeft de burgerlijke leden en hunne plaatsv. in de onderscheidene militieraden voor de ligting der nat. mil. van 1857 benoemd. Voorts zijn benoemd bij het vak der posterijen: tot komm. 2e kl. G. Smitt, 3e kl. J. A. Z. graaf van Rechteren Limpurg en D. Hordijk, en tot surnum. H. J. G van Dijk te Zwolle, C. J. Bennema Ponthier te Groningen en W. P. van Wageningen te Dordrecht; almede J. A. P. H. Eekhout op zijn verzoek eervol ontslagen als komm. der poster. 2e kl.

HOORN, 1 Jan. Op de kaasmarkt alhier werden gisteren 351 stapels kaas aangevoerd, wegende te zamen 98,338 Ned. ℔. Prijs kleine gras *f* 29.75; Commissie *f* 27.

GEERTRUIDENBERG, 1 Jan. Het heeft H. K. H. prinses Frederik goedgunstig behaagd, aan directricen, belast met de jaarlijksche verloting van dames-handwerken, enz., ten voordeele der r. k. kinderen alhier, een allerliefst schilderijtje (voorstellende een arm meisje, hout geraapt hebbende, dat met haar blind broertje huiswaarts keert), ten geschenke te geven. (*H.*)

's HERTOGENBOSCH, 2 Jan. De Hooge Raad der Nederlanden heeft, met vernietiging der vrijspraak van de arrondissements-regtbank te 's Hertogenbosch en het provinciaal geregtshof van Noord-Brabant, de heeren Louis Veneman en Gebr. Goosens, beeldhouwers alhier, schuldig verklaard aan overtreding der wet op de patenten, op grond, dat in hunne ateliers ook *houten beelden* werden vervaardigd en het bedrijf van beeldsnijder bij de wet als patentpligtig opgenoemd, geene vrijstelling voor werklieden geeft. Zij zijn mitsdien veroordeeld ieder in eene boete van *f* 25 en in de kosten.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 3 Jan. Heden heeft een vreeselijke misdaad plaats gehad, die de stad met droefheid en afgrijzen vervult. Het feest van St-Genoveva werd in de kerk St.-Etienne-du Mont, waar het graf der heilige staat, gevierd. Ten elf ure is een plegtige hoogmis opgedragen; ten twee en een half uur zijn de vespers gezongen, waarna een preek werd uitgesproken door Mgr. Lacarrière oud-bisschop van Basse Terre, en een processie plaats had der geestelijke zusters van St.-Genoveva. De Aartsbisschop van Parijs was daarbij tegenwoordig. Toen de Prelaat naar de sakristy terugkeerde heeft een in zijn bediening geschorscht priester Vergès genaamd, met een dolksteek doodelijk gewond. De Aartsbisschop gaf bijna op hetzelfde oogenblik den geest De moordenaar is onmiddelijk in hechtenis genomen, Naar men zegt is hij krankzinnig; wij willen voor de eer der menschheid hopen dat die opgaaf met de waarheid overeenkomstig is.

Uit nadere mededeelingen van de eerste konferentie blijkt, dat Engeland en Oostenrijk alles behalve geneigd zijn om deze zijn vloot uit de Zwarte Zee gene zijn troepen uit de Donau-vorstendommen terug te trekken.

Zoo de gegeven mededeelingen, die trouwens door het *Journal des Débats* bevestigd worden, juist zijn, zou de konferentie-zelve aan deze twee mogendheden, waarom is niet gemakkelijk te begrijpen, het beste voorwendsel geven om die dubbele bezetting te handhaven.

Men weet dat de schikking, door de mogendheden aangenomen, bestaat in een vergoeding van grondgebied, aan Rusland te geven voor den afstand van Bolgrad.

De konferentie nu, hoewel bepalende dat dit grondgebied in Moldavië genomen zou worden, tusschen de rivier Jalpoek en een andere van minder belang, heeft niet alleen dien lap gronds niet juist willen aanwijzen maar die bepaling aan de kommissie voor de grensscheidingen overlatende, heeft zij zelfs den tijd niet bepaald waarop deze haar werk geëindigd moet hebben.

Engeland en Oostenrijk nu hebben verklaard het Oosten niet te zullen verlaten, zoo lang de aanduiding der nieuwe grensscheiding van Bessarabië geen beklonken zaak is. Men mag dus voor zeker houden, dat de ontruiming van de Donau-vorstendommen en van de Zwarte Zee in dezen winter niet zal plaats hebben.

Men vat ligtelijk, dat dit vooruitzigt aan Rusland een levendig gevoel van geraaktheid moet inboezemen, dat waarlijk niet zonder reden is. Men verzekert dan ook, dat de betrekkingen tusschen zijn vertegenwoordigers en de engelsche en oostenrijksche gezanten zeer bits moeten gevonden zijn.

De geheele bijeenkomst der konferentie zou dus niets anders hebben opgeleverd dan een even onverwachte als vreemde zijdelingsche goedkeuring van de bezetting der Vorstendommen en der Zwarte Zee — met andere woorden de zegepraal der engelsch-oostenrijksche op de russisch-fransche staatkunde. Het oostersch vraagstuk, naar welker oplossing men zoo vurig heeft gehaakt, is dus slechts een nieuw tijdperk van verwarring ingegaan.

Evenwel verlieze men niet uit het oog, dat deze mededeelingen geen officieel karakter hebben, maar haar oorsprong in geruchten vinden, die in overigens goed onderrigte kringen in omloop zijn.

Een tweede konferentie is nog niet gehouden, ofschoon meerdere bladen die op heden hadden aangekondigd. De verschillende punten van het protokol zijn echter in de eerste zitting der gevolmagtigden geparafeerd.

Men blijft hier even als te Londen nog gelooven aan een vredelievende oplossing van het pruissiesch-zwitsersch geschil. De heer Barman, afgezant van den zwitserschen bond is hier terug gekomen, naar men zegt met dépêches van zeer vredelievenden aard. Men zegt, dat hij bij den Keizer ten gehoore is toegelaten, en met hem een zeer voldoend onderhoud gehad moet hebben.

Andere geruchten spreken van de aankomst van den heer Furrer te Parijs, lid van den bondsraad, dezelfde die zich eenige dagen geleden naar Frankfort heeft begeven, doch misschien verwart men hem met een ander lid van den bondsraad, de heer Kern, die volgens een andere lezing mede met een zending bij Keizer Napoleon belast geweest zou zijn.

Brieven uit Berlijn luiden meer oorlogzuchtig. De krijgstoerustingen gaan voort en de regering heeft den uitvoer van paarden verboden. Men dacht te Berlijn dat de groothertog van Baden voornemens was op de zwitsersche grenzen een legerkorps zamen te trekken om aan de pruissische legermagt als rezerve te dienen. Evenwel zelfs tot dusverre heeft deze Vorst, evenmin als de Koning van Wurtemberg belet, dat de Zwitsers in hun landen talrijke aankoopen van amunitie, levensmiddelen en paarden doen, die zij tot verdediging van hun grondgebied noodig hebben.

De zwitsersche vraag zal evenwel spoedig opgelost moeten wezen, wil men niet door het vreeselijk »te laat" in de onderhandelingen gestoord worden. Keizer Napoleon doet al wat mogelijk is om Zwitserland tot een meer inschikkelijke staatkunde over te halen, en moet zijn wensch te kennen hebben gegeven, dat men zijn raadgevingen zoo spoedig mogelijk moge opvolgen. Men spreekt er van, dat aan het ministerie van Oorlog gewerkt wordt aan de uitrusting van een observatie-leger, 60,000 man sterk, op de zwitsersche grens. Het hoofdkwartier zou te Besançon worden gevestigd en de maarschalk Canrobert het opperbevel voeren.

Behalve de gevolmagtigden der groote mogendheden, de zwitsersche gezanten, enz., die zich tegenwoordig in ons midden bevinden, verwacht men heden nog Feruk-Khan. Sinds eenigen tijd is Parijs de verzamelplaats van allerlei prinsen, groote personaadjes en diplomaten, die ieder, om zoo te spreken, een vraagstuk vertegenwoordigen, dat den vrede der wereld betreft. Ziedaar een schitterende, moeijelijke en tegelijker tijd gemakkelijke toestand voor den Keizer der Franschen, gemakkelijk omdat hij zich door zijne meening onmiskenbaar gewigt heeft weten te verschaffen in de raadsvergaderingen der soevereinen; moeijelijk omdat hij zich daardoor velerlei verpligtingen op den hals haalt. Men kan verzekerd zijn dat hij die bevoorregte stelling zal aanwenden ten gunste van de bevestiging van den vrede, de orde en den openbaren voorspoed van Europa.

Men wil dat onze Regering voornemens is afstand te doen van Tahiti, welke kolonie veel kost en niets opbrengt, en zelfs aan onzen handel die diensten niet verleent, welke men er van zou meenen te mogen verwachten. Daarentegen is men voornemens om Nieuw-Caledonie te kolonizeeren, en tot dat einde een gedeelte van onze kolonie Guyana daarheen over te brengen. Men zou er tevens een vast garnizoen van 7 à 8000 man vestigen.

De belasting op de honden, die zeer goed is ingekomen, heeft in het eerste jaar aan de verschillende gemeenten van Frankrijk ongeveer vijf millioen franken opgebragt.

De nasleep van den grooten oorlog in de Krim geeft natuurlijk aanleiding tot velerlei kleine lotgevallen van soldaten, die er aan hebben deel genomen. Ziehier een niet onaardig voorval dat dezer dagen met een onderofficier is voorgevallen:

Na de inneming van den Malakoff, had zich een serjant der Zouaven, bij gemis van officieren, die allen onder het vijandelijk schroot gevallen waren, aan het hoofd gesteld van hen, die van zijne kompagnie waren overgebleven, en toog daarmede door de half in puin verkeerde straten van Sebastopol. De Russen naar de brug geweken, die beide deelen der stad aan elkaar verbindt, beschoten van die zijde de stad met kogels en bommen, en onze manschappen zochten zich daartegen te beschermen achter een huis, dat de inwoners, op de sterkte der Russen vertrouwende, naauwelijks verlaten hadden.

Een kreet wordt op de eerste verdieping gehoord; en de serjant ijlt toe en ziet een schijnbaar doode vrouw in haar bloed badende en een kind in hare armen. Het onnoozel wicht te nemen, het naar eene benedenkamer in veiligheid te brengen, dit was voor den braven serjant het werk van slechts weinige sekonden.

Des avonds gaf men het kind ter verpleging aan de marketentsters, die in zorg er voor wedijverden. Later werd het kind over Marseille naar Parijs gebragt.

Intusschen kwam jl. Woensdag een rijtuig voor de kazerne Péponière, en daaruit steeg eene in rouw gekleede dame, vergezeld van een grijzaart; zij verzocht den serjant B*** te spreken, doch men antwoordde haar, dat hij eerste luitenant was en in de nabijheid woonde. Derwaarts begaven zich de bezoekers.

Zoodra de jonge dame, de eenvoudige kamer van den officier binnentrad, zonk zij op een stoel in onmagt. — Zij herwond, zich vermakende met het speeltuig van den Nieuwjaarsdag, haar kind, dat zij te Sebastopol verloren hadt. De luitenant B. verhaalde eenvoudig zijn gedrag, gaf innig bewogen het kind aan zijne moeder terug, met het verzoek het nu en dan te mogen bezoeken. — Tegenwoordig is het hôtel der gravin C*** met evenveel blijdschap vervuld als vroeger met droefheid. De brave

luitenant, wordt er niet alleen door de jonge weduwe als vriend des huizes, maar als een veldoverste ontvangen; en misschien zullen naauwere banden later zijn vaderschap door moed en liefdadigheid aanvaardt, bezegelen.

Brieven uit Madrid melden, dat de toestand in Spanje zeer ongunstig is, vooral in Catalonië en in de hoofdstad. De werklieden, door gebrek aan arbeid en den hongersnood gedreven, staan op het punt in opstand te geraken. Hier en daar moeten reeds eenige oproerige bewegingen zijn uitgebarsten.

Men had te Madrid over Havana berigten ontvangen uit St. Domingo, loopende tot 9 November. Er moet op dat eiland eene zekere gisting heerschen. Men had aan Santanna zijn funktiën van oppergeneraal der troepen ontnomen, dat met de staatsregeling in wederspraak moet zijn.

ENGELAND.

LONDEN, 3 Jan. De onafhankelijke londensche drukpers gispt vrij scherp het gedrag van den schout bij nacht Seymour te Canton, de *Daily-News* vooral spreekt er in de scherpste bewoordingen van. De *Morning-Post* alleen heft zegezangen aan en verkondigt dat eerstdaags dergelijke gebeurtenissen te verwachten zijn in der perzischen golf.

— De *Times* zegt in zijn parijsche korrespondentie dat de heer Barman het eindbesluit van den zwitserschen Bondsraad heeft overgebragt. De grondslagen van de zwitsersche voorstellen zijn dezelfde gebleven, evenwel verwacht men eene vredelievende schikking.

De *Morning-Post* voegt er bij dat het zwitsersch geschil door tusschenkomst van Keizer Napoleon zal worden opgelost.

— Over de oostersche quæstie en de konferentiën sprekende, zegt de *Times* dat het verschil van zienswijze over de bijzonderheden en niet over de beginselen heeft geloopen, maar dat zoolang alle vraagstukken niet zijn opgelost, de engelsche vloot de Zwarte Zee noch de oostenrijksche troepen de Donau-vorstendommen zullen verlaten.

— Aangaande het bombardement van Canton behelst een korrespondentie uit Hongkong, van 15 November in de *Times* nog de volgende bijzonderheden: »Onverwachte gebeurtenissen zijn te Canton voorgevallen, welke stad door de britsche vloot gedeeltelijk gebombardeerd is. Alle zaken staan stil en alle buitenlandsche inwoners zijn met hun have en goed naar Hongkong en Macao vertrokken. De onmiddellijke aanleiding was de volgende: een lorcha (inlandsch vaartuig) dat door de koloniale regering geregistreerd was en derhalve het regt bezit onder de bescherming der britsche vlag te varen, ankerde den 8n Oktober voor Canton, toen een aantal keizerlijke soldaten aan boord kwam, 12 der tot de bemanning behoorende Chineezen aan land bragt, de britsche vlag streek en zich in het bezit der lorcha trachtte te bevestigen. Op verzoek van den gezagvoerder, een Engelschman, kwam de britsche konzul aan boord en rigtte tot den bevelvoerenden mandarijn gepaste vertoogen, hij werd echter met beleedigingen en bedreigingen afgewezen.

Ook de chineesche onderkoning Yeh, tot wien de konzul, de heer Parker zich wendde, weigerde bepaaldelijk de gevorderde voldoening. Daarop stelde de heer Parker zich met den britschen gevolmagtigde te Hongkong in betrekking en deze gaf den onderkoning 24 uren tijd, om voldoening te geven. Daar deze tot den 22sten uit bleef, maakte de konzul openlijk bekend, dat het nu aan de officieren van H. M. vloot overbleef, eene gepaste voldoening met geweld te verkrijgen. Ondertusschen had zich de schout-bij-nacht, sir Michael Seymour, met de geheele vloot (de *Winchester* uitgezonderd) naar Canton begeven. Hij verlangde schadeloosstelling en voldoening, als ook een saluut der britsche vlag met 21 kanonschoten en gaf den onderkoning andermaal 24 uren bedenktijd. Na verloop hiervan, den 24sten Okt. namelijk namen de engelsche matrozen en mariniers alle rivierforten in en om Canton op een na in, en wel zonder verlies daar de verdedigers zich slechts flaauw verweerden; 170 kanonnen werden vernageld, of het fort afgebrand en andere bezet.

Wederom liet men eenige dagen verloopen, als wanneer de onderkoning 12 personen met ketenen om den hals naar het konzulaat zond, en voor de van de lorcha genomene mannen uitgaf. Daar het echter bleek, dat het deze niet waren, maar eenige ongelukkige uit de gevangenis gehaalde Chineezen, werden zij terstond teruggezonden en den 27 opende de *Encounter* het vuur op den stadsmuur en het paleis van den onderkoning, waarbij de britsche artillerie van uit een der genomene forten medewerkte. De *Barracouta* stoomde een arm der rivier op en wierp kogels en bommen in de op de hoogte gelegene forten. Den 29 Oktober was eene bres in den muur geschoten, waarop de matrozen en mariniers onder kommodore Elliott den muur na eenigen tegenstand bestormden en ook het paleis van den onderkoning innamen, hetwelk sir M. Seymour bezigtigde. Voor de duisternis trokken de troepen terug; hun verlies bedroeg 3 dooden en 11 gewonden. Nieuwe onderhandelingen bleven vruchteloos, zoodat den 3 en 4den Nov. tot het bombardement der oude stad werd overgegaan.

Den 6den November greep de *Barracouta* eene vloot van 23 chineesche oorlogsjonken aan, welke voor het toen nog niet genomen fort geankerd lagen en vernielde deze. De *Barracouta* had hierbij de handen vol en ontving 80 kogels, want de Chineezen gedroegen zich dapperder dan gewoonlijk. Ook het laatste fort werd door de booten van de *Calcutta* genomen. Het verlies der Engelschen bestond uit drie dooden en twee gekwetsten. Den 12den nam sir M. Seymour de Bogue-forten, bij het invaren der rivier gelegen, waarbij het verlies der Engelschen uit twee dooden en vier gekwetsten bestond. De engelsche vloot op de rivier van Canton bestaat uit 10 schepen met 248 stukken geschut.

Het gedrag van sir M. Seymour wordt door alle britsche inwoners van Canton ten hoogste geprezen. De faktorijen waren van wachten voorzien en andere voorzorgsmaatregelen waren genomen; doch uit eene cirkulaire van den konzul blijkt, dat geen spoedig uitzigt op den vrede of de heropening van het handelsverkeer voorhanden is. Daaruit verneemt men ook, dat de Chineezen de hoofden van engelsche onderdanen op prijs hadden gesteld.

Berigten van 15 Nov. ten 11 ure melden de aankomst te Hongkong van de mailboot *Canton*, welke die gebombardeerde stad des middernachts verlaten had. Daarmede verneemt men, dat de Chineezen de barrière-forten weder bemand en op de voorbijvarende *Canton* gevuurd hadden.

Andere dagbladen melden nog, dat de andere vreemde natiën geen deel aan den strijd genomen hadden. De amerikaansche gevolmagtigde, dr. Parker, welke men te Sanghae met eene zending te Peking belast meende, was met het fregat *San Jacento* van het Noorden aangekomen en het fransche fregat *Virgini* lag eveneens in de nabijheid. Gemeenschappelijke maatregelen van Engeland, Frankrijk en de Vereenigde Staten bij het hof van Peking, beschouwde men in China als ophanden.

— Met de *Atlantic* verneemt men, dat in het kongres der Vereenigde Staten tot nu toe weinig van algemeen gewigt verhandeld is. De diskussie over de boodschap van den prezident ham al den tijd weg en was tot na Kersmis verdaagd. De politiek van den prezident met betrekking tot Nicaragua werd door een lid uit Alabama aangevallen en daarbij aan Engeland verweten, dat het trachtte een overwegenden invloed in midden-Amerika te verkrijgen. Hij drong ten slotte er op aan, dat generaal Walker ondersteuning van de Vereenigde Staten mogt ontvangen.

De quæstie van de afschaffing der kaapvaart was nog niet in het kongres ter sprake gekomen, doch werd reeds door de bladen met ijver behandeld. Het *New-York Journal of Commerce* vaart tegen de bekende voorstellen van den heer Marcy uit en zegt, dat de Vereenigde Staten door het opgeven van het oude zeeregt, in geval van een oorlog met een der groote zeemogendheden, een der belangrijkste middelen van verdediging zouden verliezen.

Omtrent den toestand van Nicaragua ontbreken nieuwere berigten. Ondertusschen stellen de vrienden van Walker alles in het werk om hem manschappen uit het noorden toe te voeren, en meetings werden tot dat einde gehouden.

De geruchten van eene zamenzwering onder de slaven waren nog niet uitgesproken en men bleef in vele districten steeds maatregelen van voorzorg nemen.

— Thans zijn de meer uitvoerige berigten uit Britsch-Indië en China bekend geworden. Aangaande de expeditie, welke den 11den Nov. naar de perzische golf was onder zeil gegaan, waren geene nadere berigten ontvangen; in het prezidentschap Bombay werd een reservekorps van 7 à 8000 georganizeerd. Ook is reeds geruimen tijd een korps van 5000 man van de grenzen van Kobat in de rigting van Kaboel opgerukt en sir John Lawrence had met den emir Dost-Mahomed zelfs eene konferentie gehad. Ook was men met den Khan van Khelat een gevolmagtigde gezonden, hetwelk een en ander men beschouwde als betrekking te hebben op uitgebreider plannen dan de inbezitname van een afzonderlijk klein eiland in de golf van Perzie.

Men sprak van de inlijving van het gebied van Ulwah bij de bezittingen der Oost-Indische Kompagnie.

Te Singapore was den 5den November de fransche oorlogsstoomboot *Marceau* aangekomen, met den heer de Montigny aan boord, die, gelijk men weet, als gezant naar Siam gezonden werd. Uit Bangkok was het berigt ontvangen, dat tusschen den britschen konzul en de siameesche regering een botsing was ontstaan, die de vredelievende betrekkingen tusschen laatstgenoemde en Engeland een oogenblik dreigde te verstoren. Aan de aldaar gevestigde vreemdelingen is het namelijk bij verdrag verboden binnen den omtrek van 4 mijlen buiten de muren der stad zonder speciaal verlof, land aan te koopen; zij mogen het slechts pachten en de gewone termijn is op 10 jaren bepaald. Nu vond echter een britsch onderdaan het gepast, zulk eene pacht voor 99 jaren aan te gaan en het daarop betrekking hebbende kontrakt werd op het britsche konzulaat opgemaakt en geregistreerd. De Koning van Siam nam dit zeer euvel op en liet een der daarbij betrokkenen in zijne tegenwoordigheid zoo slaan, dat hij weinige dagen later overleed. De ongelukkige was, hetgeen de Koning niet geweten schijnt te hebben, bij het britsche konzulaat aangesteld, en toen de Koning dit vernam, haastte hij zich zijn onregt goed te maken. Hij bood aan uit zijne eigene middelen den grond voor een britsch konzulaat te koopen en maatregelen te nemen, welke voortaan alle misverstand met betrekking tot het verkrijgen van land zouden voorkomen.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 31 Dec. Men weet welke groote belangstelling onze regering steeds betoond heeft in de doorsteking van de landengte van Suez, deze levensvraag voor den handel van de meeste europeesche vastelandsstaten. De *offic. Zeitung* berigt heden, dat volgens een verslag uit Caïro de werkzaamheden zouden beginnen, zoodra de daling van het Nijlwater dit mogelijk maakte, dat is in Februarij; in afwachting daarvan zou de onbzaggelijke hoeveelheid materiaal, voor de konstruktie benoodigd, in pakhuizen worden opgeslagen.

De heer Conrad is met Linant-bey, hoofd-ingenieur van den Onderkoning, naar de woestijn vertrokken, ten einde definitieve opmetingen te doen voor het zoetwaterkanaal in quæstie.

Wanneer het plan van dit kanaal is aangenomen, zal men twee kleine goten graven, om de twee zijden van het kanaal aan te duiden. Vervolgens zal men nog in Januarij dit kanaal op vele plaatsen te gelijk beginnen, zoodat het zeer spoedig voltooid zal wezen.

ITALIE.

ROME, 25 Dec. De italiaansche pers is sedert eenigen tijd er op uit, om ten aanzien der betrekkingen van den generaal Goyon, met den pausselijken stoel, tal van logens en laster te verspreiden, om de fransche bezetting in een hatelijk licht te stellen; onder anderen heeft men dien generaal beschuldigd zich meester te hebben gemaakt van het kommando der pausselijke troepen te Rome, en zich eigendunkelijk in het administratieve er van gemengd te hebben. De generaal heeft niets anders gedaan dan te onderzoeken op welke magt hij kon rekenen, en op welke hulp hij in geval van nood kon steunen. Men heeft ook gezegd, dat er misbruiken ontdekt waren — waar bestaan die niet? — doch bij het onderzoek is gebleken dat er groote overdrijving bestond dat die misbruiken van den nietigsten aard waren, en de bekendmaking er van slechts gediend had om een leger in minachting te brengen, waarvan men met nijdig oog de ontwikkeling en vooruitgang ziet.

Het vertrek der Koningin Maria Christina naar Napels, waarvan eenige spaansche dagbladen gerept hebben, is onjuist gerucht.

Den dag na de oprigting van de gedenkzuil op het spaansche plein heeft de H. Vader het in oogenschouw genomen en zijne tevredenheid betuigd over het beleid waarmede de moeijelijke arbeid is verrigt. Ook bij die gelegenheid werd Z. H. als immer door de zegewenschen en hulding van haar trouwe bevolking begroet.

MILAAN, 27 Dec. Men leest in de hier verschijnende *Bilancia*: »Onze korrespondent uit Rome meldt ons dat Z H, Pius IX een eigenhandig schrijven aan den Keizer der Franschen heeft gezonden vaderlijke raadgevingen behelzende, ten aanzien de veiligheid van het koningrijk der beide Siciliën en voor de rust van het italiaansche schiereiland. De tusschenkomst of beschikking van den Opperpriester kan een der zekerste waarborgen worden van den vrede der katolieke wereld.''

Eene zinsnede der korrespondentie, waarop de *Bilancia* de aandacht vestigt, luidt aldus: »Men berigt en dat nieuws komt uit een goede bron, dat de H. Vader, onmiddelijk na den afschuwelijken moordaanslag van Milano, een eigenhandigen brief heeft geschreven, die de ernstige overweging verdient van hen, die zich met de omkeering der tegenwoordige politiek bezig houden. Ik ben wel niet in de gelegenheid u den woordelijken tekst van dit belangrijk dokument te zenden, maar ik kan u ten minste met den geest bekend maken die het heeft ingegeven; deze heeft ten doel aan Napoleon III het groot gevaar voor oogen te stellen door den zoogenaamden napelschen oorlog uitgelokt, en zich vereenigd met de onrustwekkende plannen van het britsche kabinet tegen den Koning der Beide Siciliën ten nadeele van het beginsel des gezags, dat voor zij oogen der volken zijn waardigheid verliest, door dat die daarmede bekleed is, onder vreemden drang te zien, als zij weten en tastbaar voelen dat men het zedelijk geweld van groote mogendheden voor de willige daden van een goevernement wil in de plaats schuiven.

»In een woord, de H. Vader zou tot het hart van Lodewijk Napoleon zijn vermanende stem hebben gerigt en zich eenigerwijs tot middelaar hebben aangeboden in het napolitaansche geschil, dat de kabinetten dreigt te kompromiteren, Italië en daarmede geheel Europa, dat naauwelijks weder in zijn evenwigt is hersteld, te beroeren. Alzoo zou Z. H. te midden der negentiende eeuw, de edele zending hebben vervuld, welke de pausen in de middeneeuwen vervulden, toen zij op het toppunt der maatschappelijke pyramide stonden, en de algemeene politiek der wereld regelden, zoodat de regten en wederzijdsche pligten der vorsten en volken, in behoorlijk

overeenstemming werden gehouden, en de burgerlijke wetten geen inbreuk maakten of de evangelische wetten belemmerden.

»De weerklank van den brief, ik ben er van overtuigd zal groot zijn overal waar de naam van het christelijk Rome wordt genoemd, en de vaderlijke tusschenkomst van den H. Vader zal niet weinig invloed oefenen op de vereffening van deze ongelukkige zaak."

STADSNIEUWS.

In de 23ste Staats-Loterij zijn in de 5e Klasse bij de 1e Trekking prijzen van f 1000 of daarboven te beurt gevallen aan N°. 7048 f 2000, N°. 420 en 19540 ieder f 1000.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 5 Januarij.

GETROUWD (29 Dec.): C. C. T. Schwartz met M. A Peel, wed.

BEVALLEN (1 Jan.): C. T. P. Veldman, geb. Heek, D. A. van Marken, geb. Rolff, Z.

OVERLEDEN (28 Dec.): J. G. Côster. — (29 Dec.): A. M van Eys, geb. Labouchere. - W. P. G. Harm, 10 m. — (30 Dec.): S. A. Beekman, geb. Smits, 45½ j. - L. A. Robert, 42 j.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

	pCt.	2 JAN. 4½ u. gebl.	3 JAN. 4½ u.		gebl.
Nederl., Werkel. Schuld à	2½	63 5/16	63 5/16 a		
Dito Dito	3	75 3/16	75¼		
Dito Dito	4	94 5/16	94 7/16		
Overzeesche Bezittingen	4				
Amortisatie-Syndikaat	3½				
Actien Ned. Bank	4				
Handel-Maatschappij	4½				
Maatschappij van Weld.	4	58			
Oblig. Rijn-Spoorweg	4½				
Dito Hollandsche dito					
Obligatiën	4½				
België, Certifikaten	2½				
Dito *Rothschild*	2½	51⅝			
Frankrijk, Obligatiën	3	61			
Spanje, Onbep. Stukken	1¼	23⅝	23¾	23 13/16	23¾
Dito	3	41	40⅞		
Binnenlandsche	3	37⅞	37 15/16	37⅞	37 15/16
Coupon Bewijzen		5⅝	5½		
Amortisable Schuld			5 15/16		
Portugal, te Londen	3	44 5/16	44⅛		
Dito Uitgestelde					
Rusl., bij *Hope en C°.*	5	103¾	103½		
Dito A°. 1828—1829	5		102½		
Negot. [illegible]	5				
Inschr. bij *Stieglitz*, 5e Serie	5	94½			
Dito dito, 6e	5	95⅞	95 15/16	95⅞	95 15/16
Certifikaten te Hamburg	5	93⅜			
Dito dito te Londen	4½	94¼	94	94¼	
Dito dito *Hope en C°.*	4	83¾			
Dito *Stieglitz*	4	83			
Dito 5e Serie	4	81⅞			
Dito in Zilver	6				
Inschr. op 't Grootboek	6				
Dito Certifikaten	6				
Polen, Obligatiën	4	76½			
Aandeelen 1835		151½	151	151½	
Oostenrijk, Metalliek	5	73½	73⅜	73 11/16	
Dito rente te Amsterdam	5	83⅞	83⅞	83 15/16	
Dito Nationale	5	74⅞	74⅞	74 15/16	
Dito	2½	38⅜	38 5/16	38⅜	38 5/16
Weener Bank	5	79¼			
Dito	4				
Aand. met Loting fl. 250	f				
Nieuwe dito 1854		313	315		
Pruiss. Aand. 1854	3½	207			
Napels, Cert. bij *Rotsch.*	5	101½			
Denemarken, dito	5				
Louisiana, te Londen	5				
Brazilië	5				
Dito 1843	5				
Mexiko, te Londen £ 100	3	21⅛			
Dito Onbepaalde	3	21⅛			
Peru	4½				
Grenada, dito à £ 100	3¼	21⅛	21⅛		
Dito Uitgestelde			6 7/16		
Ecuador	1	14			
Venezuela, te Londen	4½	34¾			
Dito Uitgestelde					
Amerika, Bank-Aktiën Cert.					
Dito Orig.					
Grieken, Bl. 1825	5				

Grenada onb. 21⅛; Weener Bank-Aktiën f 1160.

Handel en variatie waren heden van weinig beteekenis.

Koers van het Geld: Beleening 4½ pCt., Prolongatie 5 pCt., Diskonto 5½ pCt.

Wisselkoers.

Parijs	2/m.	f 54⅝	Livorno	2/m.	f 39
»	zigt	» 55⅝	Napels	»	» 82
Bordeaux	2/m.	» 54½	Petersburg	»	» 1.81
»	zigt	» 54⅞	Weenen	6/w.	» 32¾
Madrid	3/m.	» 234	Augsburg	»	» 35 5/16
Cadix	»	» 234	Frankfort	»	» 98½
Seville	»	» 233	Hamburg	2/m.	» 34 11/16
Bilbao	»	» 233	»	zigt	» 35⅝
Lissabon	»	» 39½	Londen	2/m.	» 11,50
Porto	»	» 39½	»	zigt	» 11,62½
Genua	2/m.	» 45	Rotterdam	»	⅛

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

PARIJS, 3 Jan. Fransche 4½ pc. 93.—; 3 pc. 67.20 ½ pc. Spanje 24⅛; 3 pc. id. 37¼; 5 pc. Met. —; Rom. Leen. 85½.

LONDEN, 3 Jan. Cons. 94; Spanje buit. 3 pc. 41¾; id. 1¼ pc. 23⅝; Rusl 5 pc. 107; id. 4½ pc. 96; Holl. 4 pc. 7⅝; id. 2½ pc. 65; Sard. 5 pc. 88½; Braz. 101; Peru ½ pc. 78; Grenl uitg. 7; id. werk. 21; Mexiko 3 pc. 21⅝; Portugal 3 pc 44½; Ecuador 14¼; Venezuela 37; Wissel op Amst. —.—; Hamburg —.—.

WEENEN, 3 Jan. Met. 5 pc. 82; id. 4½ pc. 71½; Bank Aktiën 1039; Credit Anst. 318½; Wissel op Londen 10.18; Amst. —; Parijs —; Goud —; Zilver —.

BERLIJN, 3 Jan. 3½ pc. Pr. Staatschuld —; 4½ pc. Rusland —; id. 5 pc. 105.

HAMBURG, 3 Jan. Spanje 1¼ pc 35¼; id. 3 pc. 22¾; Rusl. 5 pc 99½; 4½ pc. 89½; 3 pc. Mexikanen 1¾; Noord-Duits. bank 98¼; Wissel op Londen 3/m. —.—; id. kort —.—; Amst. —.—.

FRANKFORT, 3 Jan. 5 pc. Met. 76⅝; 1¼ pc. Spanje binnenl. 23⅝; id. 3 pc. 37⅝; Wissel op Londen 3/m. 104½; Parijs 117¼; Weenen 150⅝; Amsterdam 141½.

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

SCHIEDAM, 2 Jan. Rogge. Voortdurend met weinig kooplust en tot vorige prijzen aangeboden Men noteerde: 142/2 ℔ Pernau f 266, 269 3/m., 144/2 ℔ Archangel f 245; terwijl in publieke veiling verkocht werd ca. 44 last gedroogde Rogge, van Memel aangevoerd, wegende 115 a 116 ℔ Poolsche voor f 199 en f 200 contant en ca. 66 last van Pernau 116 a 117 ℔ Poolsche van f 230 tot f 243 contant met f 3,50 per last veilingskosten.

Gerst. Door overvloedigen aanvoer zeer gedrukt en zou niet dan merkelijk lager te verkoopen zijn. Voor 128,2 ℔ Mannheim, werd f 218 en voor 128/2 ℔ Koningsberg f 216 geboden.

Moutwijn. Bleef Zaturdag en Maandag a f 18½ goed gevraagd; Dingsdag verhoogde de markt op f 19; Woensdag en heden ging tot dien prijs vrij wat om en sloot de markt willig.

Jenever f 24,50 Amst. proef f 25,75.

MIDDELBURG, 2 Jan. Tarwe. Puike Zeeuwsche f 10,70, enkeld is er nog f 11 betaald, mindere soorten f 10,50 a 10,30; puike Walchensche dito begin beurs op f 12 a 11,75 gehouden, en f 11,40 a 11,60 is voor konsumptie betaald; laat beurs kocht men aan f 11 en 11,25 de mud. — Rogge. Puike Zeeuwsche f 7. — Puike Gerst, begin beurs f 6, later f 5,80 de mud, puike Zomer dito f 5,50 en 5,60 — Walchersche Witteboonen f 11 en 11,25; dito Bruineboonen f 9,50 a 10, dito Paardeboonen bijna niet getoond, men hield meestal op f 6 vast, vruchteloos bood men f 5,50. — Walchersche Groene Erwten f 7,25 a 7, groote f 8 a 8,50 naar deugd. — Zeeuwsche Paardeboonen, men hield de beste op f 5,50; dito Erwten zouden f 6,25 opgebragt hebben. — Puike Bergen-op-Zoomsche Boekweit f 7,25 verlaten. — Koolzaad, de beste soorten f 16,30 de mud. — Raap-Olie f 53; Patent-Olie f 55; Lijnkoeken f 12 per 104 stuks.

St. PETERSBURG, 14/26 Dec. *Talk.* Hiervan zijn ca. 2000 vaten afgedaan, en betaalde men op Aug. R. 153 a 154. De laatste hand blijft terughoudend en laat alleen de 2de hand los.

Hennip zonder vraag op R. 29 gehouden.

Potasch op Mei R. 28½ en op Junij R. 27.

Granen. Cubanca Tarwe op Mei R. 28½. De andere soorten zonder beweging.

Koers op Amsterdam 188, 188¾.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

BROUWERSHAVEN, 2 Jan. De Winter, Antoinette Batavia, l. v. Portsmouth n. Rott.

BATAVIA, 14 Okt. Horneman, Nova Zembla, Rott.

UITGEZEILD:

SAMARANG, 10 Okt. Van Duyn, Marinus Willem, Nederland.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 5 Jan., in lading naar:

Keulen.	P. Schuller, Cöln N°. 30.
Ruhrort.	C. Scholten, Hoffnung.
Maintz.	J. Leydekker, Maintz N°. 2.
Frankfort.	G. J. Andres, Frankfort N°. 9.
Ludwigh. en Mannheim.	H. S. Wilson, Rijn en Amstel.
Wesel.	E. T. Beijer, de Hoop.
Mannheim.	M. Buchner, die Harmonie.
Dusseldorp en Neuss.	W. Wientjes, Niederrein N°. 2.
Duisburg.	L. Penning, Johanna.
Rijnhoogte	ARNHEM, 2 Jan. 1 el 91 duim.
	KEULEN, 4 „ 11 vt. 1 „

Advertentiën.

(2820) Heden ontvingen wij het berigt van het overlijden van onzen geliefden Broeder, de Wel-Eerwaarde Pater ARNOLDUS VAN OVERDINGEN, R. K. Priester van de Congregatie des Allerheiligsten Verlossers, na eene kortstondige ziekte en na voorzien te zijn geweest van de H. H. Sacramenten der stervenden; overleden te Limerick in Ierland, den 27 December 1856, in den ouderdom van ruim 49 jaren.

CULEMBORG, 2 Januarij 1857.

G. VAN EVERDINGEN.
M. VAN EVERDINGEN, geb. STAPPERSHOEF.
G. A. DE JONG.
G. M. DE JONG, geb. VAN EVERDINGEN.

(2816) Heden nacht overleed alhier onze waarde Vader ARNOLDUS VAN LIESHOUT, in den ouderdom van 87 jaren en ruim 2 maanden, na voorzien te zijn van de H. Sacramenten der stervenden.

NUENEN, den 1 Januarij 1857.

TH. VAN LIESHOUT, R. K. Pr. Uit aller naam.

(2821) Het Kerkbestuur der R. K. Gemeente te Middelburg (provincie Zeeland) verwittigt bij dezen de belanghebbenden, dat van de **Negotiatie**, ten laste hunner Kerk aangegaan, is **UITGELOOT N° 57** = (Zeven en Vijftig). De gelden van genoemd Aandeel zullen tegen inwisseling van hetzelve met de daarbij behoorende Coupons, alsmede de verschenen interessen bij het Kerkbestuur van af heden worden uitbetaald.

P. C. GROEN, Past. en Priest.

De Zalf en Pillen van Holloway zijn een uitmuntend middel voor vrouwen ter genezing van *ongemakken aan de borst.* De echtgenoot van K. S.... te *Utrecht*, had twee groote etterende wonden aan de borst. Men wist niet waaraan dat ongemak was toe te schrijven, doch gaf haar verschillende geneesmiddelen, die echter alle zonder goed gevolg bleven. Eindelijk besloot de Heer S.... zijne vrouw de zalf en pillen van Holloway te doen gebruiken, zij bewilligde daarin: na drie weken tijds begon het kwaad aanmerkelijk te verbeteren, en in het gebruik derzelven twee maanden lang volhoudende, was zij volmaakt hersteld.

Door het vermeerderd debiet zijn de prijzen als volgt:

Doosjes Pillen à f 0.80, f 1.85, f 3.00, f 6.75, f 13.50, f 20.50.

Potjes Zalf à f 0.80, f 1.85, f 3.00, f 7.05, f 13.85, f 22.95.

Zijn op franco aanvrage verkrijgbaar bij B. ADAMA, Apotheker, Heerengracht hoek Utrechtsche-straat, N°. 22 te *Amsterdam*, bij L. J. GROOTENDORST, depóthouder te *Utrecht*, G. VERHAART, depóthouder te *Prinsland*, en bij J. STRAATMAN, hoofd-depóthouder te *'s Bosch*, alsmede te [illegible] *Etablissement.* (2592)

Bij den Boekhandelaar C. L. VAN LANGENHUYSEN zijn de volgende werken verkrijgbaar:

Vie de Saint François de Sales, évêque et prince de Genève, d'après les manuscrits et auteurs contemporains; par M. le curé de Saint-Sulpice, 2 beaux vol. in-8, avec portrait. f 6.00

Alzog (Jean). Histoire universelle de l'Eglise, traduite par J. Goschler et C.-F. Audley. Troisième édition. 3 vol. gr. in-18. f 6.00

Cours complet d'instructions familières sur toutes les vérités dogmatiques et morales de la Religion. 2 vol. in-12 f 4.00

Cours d'instruction religieuse, ou Exposition complète de la doctrine catholique; par le directeur des Catéchismes de Saint Sulpice. 4 beau vol. in-12 f 4 50

Exposition de la ***Religion Chrétienne*** mise à la portée de tout le monde. Deuxième édition. 1 vol. in-18 f 0.25

Instructions Historiques, Dogmatiques et Morales, sur les principales ***fêtes*** de l'***église***; Nouvelle édition, augmentée de plusieurs instructions et d'une méditation pour chaque jour de fête. 5 vol. gr. in-18 f 4.00

Sermons du R. P. Charles-René ***Billuart***, de l'ordre des Frères prêcheurs, 2 vol. in-8° f 3.00

Histoire des souverains pontifes romains; par M. le chevalier Artand de Montor, ancien chargé d'affaires de France à Rome, à Florence et à Vienne, membre de plusieurs sociétés savantes, etc., etc., 8 vol. gr. in-18 f 8,00

BERIGT.

De Uitgever C. L. VAN LANGENHUYSEN geeft langs dezen weg kennis aan Heeren Boekhandelaren, dat hij niet meer in de mogelijkheid is om exemplaren van den **ALMANAK** voor 1857 in kommissie te zenden, wijl de kleine voorraad zulks niet gedoogt, en herinnert hun die nog exemplaren over hebben, die spoedig terug te zenden, indien men ze niet voor rekening verlangt te behouden, terwijl na 15 dezer geene meer teruggenomen maar voor rekening moeten gehouden worden, zoo als bereids bij de toezending gemeld is.

Te Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.